

[Indenrigsministeren.]

Staten for vedkommende Kommune, og i Forhold til de saaledes for hver Kommune fremkomne Tal fordeles de 4 Mill. Kr.

De resterende 2 Mill. Kr. skal kunne fordeles af Indenrigsministeren efter indhentet Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg mellem de i ganske særlig Grad vanskeligt stillede Kommuner, idet der ved Fordelingen skal tages et særligt Hensyn til de sønderjyske Kommuner og i øvrigt til de enkelte Kommuners Skattebyrde, Gældsforpligtelser og sociale Udgifter. Det bestemmes dog, at der af de 2 Mill. Kr. forud skal anvendes 25 000 Kr. af Indenrigsministeren til Fordeling mellem Færøernes Kommuner.

Lovforslaget indeholder endvidere Bestemmelse om, at Midlerne til Dækning af disse 6 Mill. Kr. tilvejebringes ved en Udskrivning af en overordentlig Indkomstskat til Staten, Merindkomstskat eller Tillægs-skat, idet Forudsætningen for at stille disse Beløb til Raadighed for Kommunerne selvfølgelig er, at de fornødne Midler er til Raadighed. De nærmere Lovbestemmelser vedrørende en saadan Merindkomstskat vil senere blive foreslaaet af den højtærede Finansminister. Jeg har imidlertid fundet det ønskeligt at forelægge nærværende Lovforslag allerede nu, saa det høje Ting kan have rigelig Tid til Overvejelse af dets Regler, og jeg skal dermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1936 til 31. Marts 1937.

Forhandlingen genoptoges.

J. P. Nielsen: Ja, jeg tillader mig endnu en Gang at tage Ordet i dette høje Ting. Jeg kan ellers godt sove om Natten, selv om jeg ikke har været oppe paa Talerstolen om Dagen, men den Agitation, som anvendes mod dansk Styre i Sønderjylland, kan ikke upaaagtet faa Lov til at passere.

Vi havde i Sommer det saakaldte Bondetog, og hvad var det dog, man stod og skræppede op om paa Stadion om det danske Styre, om Danmark, der havde

solgt Sønderjylland til en Jødeklike og den Slags! Jeg har glædet mig over, at den Jødemester, der stod der, blev taget eftertrykkeligt i Nakken af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det er naturligt, at naar man bærer sig saadan ad fra dansk Side, hvorfor skulde man saa lægge Fingrene imellem fra tysk Side? Det tyske Valgmanifest havde da ogsaa en Udtalelse om, at Danmark var et Land i Nød. Jeg sagde ved et af mine store Møder dernede, at det tyske Mindretals Mænd, dengang de skrev deres Manifest, formodentlig havde siddet og tænkt paa Tyskland og af en Fejltagelse var kommet til at skrive Danmark.

Saa fik vi Deichgräbers Radiotale, og om den maa jeg jo sige: Hvad finder de ikke paa Syd for Grænsen at putte i vort Mindretal her i Sønderjylland! Jeg tænker ogsaa paa, at skulde det ærede Medlem Hr. Schmidt ombyttes med en Hr. Deichgräber, saa vilde det for mig være det samme, som at man ombyttede Klarinetten med Skralde-spanden. Men det er jo lige saa naturligt, at det ærede Medlem, der nu alligevel kom ind i Rigsdagen, var nødt til — til Trods for, at han er den fine Mand, vi anerkender, at han er — at følge den Parole, som er givet dernede fra.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt sagde, at Nordslesvig havde lidt meget under dansk Styre, Landsdelen er i en ualmindelig Nød. Man maa næsten efter alt det tro, at vi er ved at dø af Sult dernede, men det turde, som Præsten sagde, da han havde svovlet i Kirken, være Løgn alt sammen. Det er fuldkommen uforsvarlig Tale. Sandheden er den, at Danmark modtog en Landsdel, der var fuldstændig forarmet og udpint af Tyskland under Krigen, Erhvervs-livet ødelagt, Butikkerne uden Varer, Taffikmidler og Veje i den frygteligste Uorden, Arbejderhjemmene ribbet for alting, og alle Befolkningens Opsparinger var forsvundet ved Markens Sammenbrud. Kvinder og Børn var underernærede, saa vore Læger kan erklære, at det svier til vor Befolkning endnu. Hvor var den sønderjyske Befolkning fattig og elendig, da jeg det sidste Aar inden Genforeningen fik min Gang i Sønderjylland og lærte den at kende, ja, og i Aarene derefter. Til dem, der yderligere vil have Bevis herfor, henstiller jeg, at de læser den Bog, der er udgivet af Protokolsekretær Svend Thorsen, „Paa Vej til Danmark“, og heri navnlig Amtskonsulent Nicolai Svendsens Udredning af Nøden blandt den sønderjyske Befolkning ved Genforeningen, samt Amtslæge Lausten-Thomsens gribende Skildring af Forholdene